

Contra Paulum

tum ego meministi nec complacentia et p̄sertim obsequio ista
nec ediuerso displicentia; q̄ et si hoc ultimo usus sit apulei; r̄ic
tamen alibi apud illustres reperiri credo;

Pontius

Plenaria rogatioe vestra accedo legalitatem; pulsu prerogati
tuo et p̄catuo accedo vos.

Philologus

Has oēs petitiones nō intelligo; sunt em̄ popinarie. Plena
ria; legalitas, nō legi apud idoneos multū; pulsu prerogatio
et p̄catuo q̄d significant; ego nescio r̄c.

Conclusio

Contra Paulum Lescheriū qui com posuit modum Epistolandi.

Offert se hic Paulus Lescherius; qui item pari elegantia
et ratione cum Pontio deliravit; Cuius modus epistolandi
ipse scribitur; nihil differt a pontij deliramentis; quocūq; autem
semel dixerim; non opus est amplius repetere; quia p̄pter pauca
agam cum illo; Scripsit bonus ille vir epistolatum quinque es
se partes; vt superior; de omnibus exempla posuit eodem te
nore sonantia; in eandemq; sententiam quasi de prompta; ne
sciens dictum Quintiliani in nono suarum institutionum; de
figuris sententiarum; Gaudent enim res varietate. Et sicut oca
li diuersarum aspectu rerum magis detinentur; Ita semp̄ ani
mus perstat; in quod se velut nouū intendat. Et vt dicit Loe
nelius Tacitus; Nec omnes clausulas; vno et eodem modo
determinet scriptor; r̄c. Hic autem noster semper vno et detricto
calle vagatur. Versatur item hic noster Paulus in tam tenui
sordidoq; orationis genere; Ut si gotthicus omnino non sit;
se tamen triuialem grammatistam plane ostendat. Epistola au
tem debet esse elegantibus purisq; sedemq; antiquitatem re
dolentibus; verbis, et orationibus, contexta. Antiquitatem
autem dico tempora Liceronis; Salustij; Lini; Quintilij
ani et reliquorum. Ad quod ostendit Plinius ad Tusculanum
um; Et pressus sermo purusq; ex epistolis petitur; Pressus

autē id est subtilis: vt exponit Noni⁹ Marcellus illud Cicero
 nis in Hortensio: quis autē est et fuit vnq̄s in partē dīs rebūs: i
 definiendis et explicandīs p̄ssior: Itē vt dicit: Omni bon⁹ leo
 micen⁹ sup̄ illud scōi lib. de oratore Ciceronis: Ita porro verb
 est aptus et p̄ssus: loquēs de Thucydideid est subtilis. Debz
 igit eplā esse nō nimis lasciuēs et eruberans: vt Caroli: Itē
 nec ieiuna et tristis et exāguis: quē admodū istius Pauli sunt:
 sed medio gradies inuere p̄ se ferat simul et grauitatē et elegā
 tiam: qd̄ optime ostēdit Lomeli⁹ tacitus in dialogo de oratori
 bus dicens: oratio sicut corp⁹ hoīs: ea demū pulchra est: in qua
 nō eminent venē nec ossa numerant: sed tēperatus ac bonus
 sanguis implet mēbrar: exurgit toris: ipsos q̄s neruos robur
 tetigit et decor cōmēdat etc. Displicet post hoc in modo isto epi
 stolādi Pauli Leshcherij: q̄ q̄s arguit: vt dialecticus et sophi
 sta: interdū grāmaticā introducit: interdū iura: estq̄ penit⁹ va
 rius in suis operib⁹: q̄ oia sunt vitāda rhetorice tradēti. Item
 habet suę materię testes Hugutionē et Papiā: q̄s p̄stat non
 bonos fuisse grāmaticos nedū rhetores: Sed audiam⁹ quez
 dā eius vocabula: p̄ nō reprobata in superiori dialogo: ducis
 sa: comitissa: principissa: p̄cordialissim⁹: albaria: sunt plane bar
 bara: Itē equestr⁹: ordinis hoīes: audaces vocat: in titulis eoz:
 cū audax in malū capiat: vt in cōmentarijs nr̄is de abusione
 inuenies: qd̄ si milites vere sint audaces: hic tñ vult eos lau
 dare: inde plus apd̄ graues viros de honestet hoc vocabulo:
 tā et si nō nunq̄s etiā in bonū capiat. p̄sertim apud poetas: q̄ li
 beri⁹ loquunt. Itē p̄sperat: elucidat: Certifico: clarifico: sepi⁹
 vtā: que sunt grāmatica p̄bas in oratorib⁹ rarissima. Item per
 ampl⁹: degradari: p̄digaliter: omnimode: Certū feci: Baiuloz
 inopia: vbi dicendū tabellariorz: Quisaresunt penit⁹ barbara
 et interdica mūditiōis lingue sectatorib⁹: cū plura eoz sint pe
 nitus gothica. Itē rationalis causa: p̄sonlr̄: sunt grāmatis
 stis remittēda: ne tecū lege agāt. Item ars latinisandi: metam
 boonis: sunt remittēda barbaris: qz nō latina: vt in cōmenta
 rijs dicā. Practicare etiā nunq̄s legi apud idoneos: licet practi
 ce practices vtat Quintilian⁹ lib. scōo institutionū: verbum
 aut nō inueni nec ante Quintilianū quisq̄ dixit practica teste

Contra Joannem

Enea filius iō: grecū tamē et bonū est vocabulū; multa alia
itē et etramēta; sed ea extirpauit in superiori ponti libro que repetit
hic nō erat opus; tñ si quis in huiusmodi dictamina: vt ipse di-
cit incidit diligētē animaduertat ea q̄ in pontio reprehēdit
hic etiā esset opanda. Et tñ de his; habuit autē iste pau? et pon-
tius de quo superius diximus sanctores, Suidonē quendam
et alium Suidemum; a quibus omnes isti triviales et gothici
errores fluxerunt.

Contra Joannē Boridā de Aquilegia.

Vidim? et nup quendam modū epistolā di in scriptū, cui titul?
erat, practica seu vsus dictamininis Joannis Boride d̄ aquis
legia; erat satis gothicus titulus et barbarus, practica d̄ cas-
minis; post q̄ et hūc illū modū p̄spert; oīno laborabat penuria
lingue latine ea qua superiores; annotauit tñ quēdā in alijs non
tentata que hic subiiciam.

Joannes Borida de titulis sic scribit.

Prouido et discreto viro septiformi studioz lapade radianti et
Literatoz et militie cingulo decorato.
Floribus eloquentie purpurato.

Philologus.

Displicet mihi oīno; vt sepe testatus sum; iste lascinie et leui-
tas hāz orationū. Auctoritate frat? Sulpitii verulani (homi-
nis haud quāq̄ indocti dicētis) Laue ne lascinis et quasi calas-
mistratis et picuratis inscriptioib? leuitate animi indicantibus
ytare; vt sunt illa purpureis līaz, flosculis gemisq̄ decorato;
suauissimo odore pegasidū afflucti; nitido sciētie cingulo insi-
gnitorz similia; purpuroz aris; purpurat? litteratores semido-
cti scribunt in epistolis.

Joannes Borida Salutationem
scripsit sicut superiores;

Debitam reuerentiam et deuotam cum recōmendatiōe se-
ipsum, Salutem et omnimodā reuerentiam. Princeps ad
subditos. Salutem et gratiam suā. Item famulatū prius de-
stinatū cum salutē et.

Philologus.

Sūt salutatiōes popinarie planeq̄ barbare. Omnimoda